

Replik på STIG SVENSSONS ARTIKEL

”På sikt kan kostnaden för personlig assistans dubblas”, DN 180207

Stig Svensson beskriver rätten till personlig assistans som gökungen i välfärdsboet som okontrollerat driver på kostnaderna så att de om 30 – 40 år har fördubblats. Allvaret i situationen kräver enligt Stig Svensson att de politiska partierna nu måste ta ställning till frågan om man samhällsekonomiskt klarar kostnadsutvecklingen. Hans svar, i eget namn eller som regeringens budbärare, är att en rätt till personlig assistans som ska möjliggöra levnadsvillkor jämlika med andra är allt för kostnadsdrivande för att vara samhällsekonomiskt försvarbar. Min fråga till Stig Svensson och hans uppdragsgivare blir därför: Vilket samhälle vill ni ha? Ett samhälle som delar upp medborgarna i närande och tärande med vetskap om att det är ett sådant samhälle vi får om vissa av oss ska börja vägas på den samhällsekonomiska vågen?

Som enda orsak till att han bedömer att kostnaderna för den personliga assistansen kommer att fördubblas är att ökningen av genomsnittligt antal assistanstimmar per person fortsätter att öka.

Svenssons påstående att kostnaderna kan komma att dubblas om 30 – 40 år framstår mot bakgrund av Försäkringskassans prognos som gripna ur luften och så bortom rimlighetens gräns att han helt förlorar i trovärdighet. En illustration till Svenssons konstruerade bild av kostnadsutvecklingen är att kostnaden minskade med 4, 8 miljarder 2016 jämfört med anslagna medel, 26, 3 miljarder. Prognosen för 2022 är en kostnad på 27, 5 miljarder. Åren 2016 – 2022 är den förväntade kostnadsökningen, enligt Försäkringskassan, räknat i löpande priser endast 1,2 miljarder eller 4,56% av anslagna medel 2016. Denna prognos som Försäkringskassan lagt fram för regeringen utgår från att antalet personer som omfattas av assistansersättningen kommer att minska genom att färre nyansökningar beviljas samt att fler personer lämnar och/eller förlorar rätten till assistansersättningen. Källa: Försäkringskassans utgiftsprognos för budgetåren 2017–2022.

Som stöd för sitt påstående konstruerar Svensson ett tillspetsat exempel om att en person med beviljad assistansersättning kan vistas utomlands ett par tre månader om året och att hen beviljas extra assistanstimmar för detta. Exemplet är sant så tillvida att det för de timmar man beviljats assistansersättning är det inte förbjudet att man tillfälligt, kortare eller längre tider vistas på annan plats, således även utomlands. Men det innebär inte att Försäkringskassan beviljar fler timmar eller högre ersättning för assistenterna logi eller löner, utan kostnaderna måste kunna täckas av schablonersättningen som utgår med samma belopp oavsett vad man vistas.

Svensson prognos om en fördubbling av kostnaderna endast grundad på ökningen av antalet timmar är inte trovärdig. Den går också tvärs emot Försäkringskassans prognoser. Man kan till och med tvivla på om han själv tror på sin egen prognos. Eller har uppdraget som regeringens budbärare fått honom att tumma på sin intellektuella hederlighet?